

ת"פ 43629/06/21 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות ע"י נגד קרמל דוידוב

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 43629-06-21 מדינת ישראל נ' דוידוב

בפני	כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	יחידת תביעות שלוחת רחובות ע"י
	ב"כ עוה"ד רותם נבון פסחה
	נגד
הנאשם	קרמל דוידוב
	ע"י ב"כ עוה"ד יניב כהן

גזר דין

1. הנאשם הודה לאחר שמיעת ראיות בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

עובדות כתב האישום

2. ביום 9.11.2020 בשעה 15:36 או סמוך לכך במהלך נסיעה בכביש, כעס המתלונן על כך שהנאשם נהג בצורה מסוכנת בכביש, נצמד אל רכב הנאשם והפריע לו בנתיב נסיעתו ולכן יצא המתלונן מרכבו ניגש אל רכבו של הנאשם ואמר לנאשם "למה עשית את זה י'בן זונה?". בתגובה, אמר הנאשם למתלונן "למי קראת בן זונה?". מיד וסמוך לכך יצא הנאשם מרכבו ותקף את המתלונן במכות אגרופ לראשו ולאפו. כתוצאה מכך המתלונן נפל ארצה. הנאשם רכן לעבר המתלונן ואמר לו "י'בן זונה את מי אתה חושב שאתה מקלל?" והיכה אותו במכת אגרופ נוספת לפניו.

3. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלונן חבלה חמורה בדמות שבר ללא תזוזה בגשר אפו וכן נגרמו חבלות בדמות נפיחות בברך ושריטות בידיו.

4. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם, הגנה על שלמות גופו של המתלונן, תחושת הביטחון האישי והפגיעה באוטונומיית הפרט. בתוך כך התייחסה לנסיבות החמורות בהן בוצעו העבירות כעולה מכתב האישום ומהכרעת הדין, הנאשם חבל במתלונן והיכה אותו באזור רגיש בפניו, והמשיך להפליא בו מכותיו בעודו שרוע על הקרקע וחסר יכולת להתגונן. כן עמדה המאשימה על הנזק שהסבו מעשיו של הנאשם למתלונן כפי שאפשר ללמוד מתמונות ומסמכים רפואיים שהוגשו במשפט ואלמלא מעורבותו של שוטר שנקלע למקום באקראי, התוצאה הייתה עשויה להיות חמורה יותר. לנוכח אלו ומשום הצורך למגר את תופעת האלימות בכבישים ולצורך הרתעת היחיד והרבים, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה בין 12-36 ורכיבי ענישה נוספים. עמדתה זו תמכה בפסיקה.
5. באשר לקביעת העונש בגדרו של המתחם, המאשימה אינה מתעלמת מהעובדה כי מדובר בנאשם שאין לחובתו הרשעות קודמות או מנסיבותיו האישיות המורכבות, אלא שלטעמה הנאשם מאופיין בדפוסים אלימים, נעדר תובנה לפסול במעשיו באופן המלמד על מסוכנותו הרבה ועל כך שיש להרחיקו מהחברה ולתקופה ארוכה. המאשימה הזכירה כי הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תום, ולכן אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה ומביע חרטה על מעשיו.
6. מטעמים אלו, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי המאשימה, הוא מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.
7. ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על הנסיבות המצדיקות לטעמו השתת עונש מתון. עיקר הטיעון התמקד בטענה כי הנאשם פעל מתוך הגנה עצמית. כך נטען כי המתלונן סיכן את הנאשם בנהיגתו בכביש, הוא זה שיצא מהרכב והוא זה שפנה לנאשם. והנאשם, הרגיש בתחושתו הסובייקטיבית מאוים ולכן מצא לנכון לנקוט באלימות. לתפיסתו, אפשר אמנם וצריך היה הנאשם לפעול בצורה אחרת, אך האשם רובץ על כתפיו של המתלונן. בנסיבות העניין, עתר בא כוח הנאשם לקבוע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ועד לעונש מאסר בעבודות שירות.
8. באשר לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, הפנה לגילו של הנאשם, איש משפחה, אדם אשר עובד קשה לפרנסתו ולרווחת משפחתו. בעבר נפל קורבן לאלימות, הוכה על ידי אחר באמצעות מוט ברזל, נפצע באורח קשה, נזקק להליך שיקום ארוך ונגרמה לו נכות. לדבריו, האירוע הטראומטי מלווה אותו עד היום. מטעמים אלו העונש הראוי לנאשם, כך לדברי בא כוחו הוא עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה, דהיינו, עונש שנמצא ברף העליון של מתחם העונש שייקבע.
9. לאחר הטיעון לעונש, ועל אף שאין זה הסדר המקובל, פנתה אשת הנאשם לבית המשפט, ביקשה התחשבותו בגזירת הדין. היא ביקשה ללמד על כך שמעשיו של הנאשם אינם מאפיינים את דפוס פעולתו והוא אינו אדם אלים והוא גם לא עבריין. מנקודת מבטה, הנאשם בעבר חווה טראומה קשה וביום המקרה כל שביקש לעשות הוא להגן על חייו. הא ותו לא.

10. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ובחר לומר את הדברים הבאים "אני עשיתי טעות שהרמתי יד, אני רק רציתי להגן על עצמי, כי היה לי מקרה כזה, לא הגנתי על עצמי ועברתי 4 ניתוחים. זה אוטומטי. רק רציתי להגן על עצמי ולהציל את עצמי מהסיטואציה הזו וזהו לא יותר מזה. אני לא מכיר אותו וגם לא רוצה להכיר אותו, אני חזרתי מהעבודה ורציתי ללכת הביתה, הוא סיכן את החיים שלי, ברחתי ממנו והוא בא תפס אותי ברמזור כשאני עומד, יצא מהאוטו, אני לא יודע מה יש לו בראש שלו ואני לא ידעתי מה הוא יעשה, לא רציתי לחזור עוד פעם למצב של מה שהיה. רק הגנתי על עצמי ולא יותר מזה, אני ברחתי ממנו, הוא בא יצא מהאוטו הוציא אותי מהאוטו, הדבר הזה הגיע אוטומטי. רק הגנתי על עצמי. אין לי נגדו כלום ולא יהיה אף פעם. אני רק הגנתי על עצמי כי לא רציתי להיות שום במקום הזה, הוא היה הפוך, המאשימה הייתה שמחה אם הוא היה מוציא סכין ודוקר אותי, באותו זמן אף אחד לא יודע מה יש בראש של בן אדם. סליחה על מה שהיה במקרה זה אני מקווה שזה לא יקרה ואני לא אגיע למצב הזה יותר.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

12. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון.

13. בית המשפט העליון עמד לא פעם על הצורך להיאבק בתופעה של שימוש באלימות על כל צורותיה וגווניה, שלא תשתלט על כל תחומי חיינו, ואת מחויבותו של בית המשפט להילחם בתופעה זו בדרך של הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה:

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאלים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה" (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 10 (16.8.2007)).

וראו ע"פ 799/19 צ'קול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.7.2019) שם נקבע: "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות, לנוכח הפגיעה הקשה בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. על רקע התגברות מעשי האלימות אף ניכרת מגמה ברורה בפסיקה של החמרה בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירת חבלה

חמורה בנסיבות מחמירות בפרט, לא כל שכן בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה כבענייננו ...".

14. מקרי אלימות רבים מתרחשים בנתיבי התחבורה ולצערנו, המקרה הנוכחי אינו תופעה חריגה. הכבישים רוויים באלימות, נהיגה פרועה במסלולי הכביש, אלימות מילולית קללות, תנועות מגונות, התנהגות מאיימת, אלימות פיזית, מכות, בעיטות וסטירות, אלימות כלפי רכוש, ניקוב גלגלים, שבירת מראות וגם ניפוץ שמשות. בכל יום אנו עדים לעוד מקרה אלימות, עימותים בין נהגים ולעיתים כלפי הולכי רגל. ואירוע רודף אירוע והמגמה מחריפה. לא יהיה זה מופרז לומר כי גל האלימות הגורם לנזק לגוף ולרכוש ומעמיד את כלל המשתמשים בדרך בסיכון, מגיע לאחרונה לשיא שטרם נודע. כל אמירה, תגובה או הערה של אדם בדרכים שאינה משביעה רצון, יכולה להוביל לאלימות קשה ובלתי נסבלת. תופעה זו מערערת באופן מוחשי את תחושת הביטחון הבסיסית וזורה אימה ופחד. ועל כן, אין בית המשפט יכול לצאת ידי חובתו מבלי שהמסר שייצא מלפניו יהיה ברור, חד משמעי ונחרץ. אין החברה המתוקנת מוכנה ויכולה לסבול התנהגות בוטה ובריונית שכזו והיא תילחם בה בכל דרך ואמצעי על מנת לעקרה מן השורש. וראו מיני רבים רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018).

15. טרם נדון בפרטי המקרה הקונקרטי תובא להלן פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה וזאת ככלי עזר בקביעת מתחם העונש ההולם. אבהיר כי מבין מפסקי הדין שיובאו להלן עולים בחומרתם על המקרה הנוכחי וחלק נופלים הימנו, הדבר כמובן נלקח בחשבון ויש לבצע ההתאמות הנדרשות. כמו כן, בחלק מהמקרים נתנו נאשמים את הדין בגין עבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין ובעוד שהנאשם נותן את הדין בגין עבירת אלימות שעניינה חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. וכידוע, העונש הקבוע בצדן של העבירות המסווגות אחת כעוון והשנייה כפשע, שונה וגם לנתון זה ישנה השפעה על קביעת גבולות המתחם.

16. רע"פ 8388/19 שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בנהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ותקיפה הגורמת חבלה ממשית. על רקע ויכוח בכביש הנוגע למתן זכות קדימה, הנאשם גידף את המתלון נמרצות, ניגש אל רכבו, פתח את דלת הרכב ומשך אותו החוצה. לאחר מכן, הכה הנאשם את המתלון בראשו במכות אגרופ, דחף אותו והפילו, ובעט בו בעודו מנסה להתרומם מהרצפה. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלון חבלות של ממש והוא נזקק לקבלת טיפול רפואי, וכן נגרם נזק למשקפיו ולמכשיר הטלפון הנייד שהיה ברשותו. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, 10 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות הערעור.

17. רע"פ 8822/16 עזרי נ' מדינת ישראל (17.11.2016) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלון, התקשר לנאשם וביקש ממנו להיזי את רכבו שנמצא בחניה ברחוב סדן בעיר חולון. הנאשם הגיע למקום ומשהבחין כי נרשם לו דו"ח חניה, אחז בפניו של המתלון והיכה בהם באמצעות אגרופו וגרם לשבר ונפיחות בלסת התחתונה וכתוצאה מכך אושפז המתלון במשך 5 ימים בבית החולים. נקבע מתחם ענישה 7-20 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט השלום מצא לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודת שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לבית המשפט העליון.

18. ע"פ (תל-אביב) 837-03-20 אלסייד נ' מדינת ישראל (1.7.2020) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובשתי עבירות של היזק לרכוש במזיד. רכבו של הנאשם חסם את רכבו של המתלונן וכאשר התבקש להיזק את הרכב, סירב, המשיך במעשיו. כאשר הודע לו כי בכוונת המתלונן להזעיק את המשטרה, תקף הנאשם את אחד המתלוננים בכך שלפת בחוזקה בצווארו, חנק אותו, שרט את צווארו והחל להכותו באגרופים בפניו. כאשר חברו סייע בהדיפתו של הנאשם, העיף מידי את הטלפון הנייד וזה נשבר. מיד ובסמוך, הניף הנאשם מוט ברזל לעבר המתלונן בעוד חברו מנסה לבלום אותו וכתוצאה מכך נפגע בידו השמאלית. לאחר מכן, גרם הנאשם נזק לרכבו של המתלונן בעודו שורט אותו באמצעות המוט. המתלונן החל בבריחה והמערער רדף אחריו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות בדמות רגישות בצוואר, אדמומיות בצוואר והמטומה בקוטר 6 ס"מ בבטן בצידה השמאלי ולחברו נגרמה חבלה של ממש בדמות סימן אדום בזרועו השמאלית. נקבע מתחם ענישה בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם, 9 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

19. עפ"ג (ירושלים) 52348-02-20 סופיר נ' מדינת ישראל (8.9.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את המתלונן יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה. באותן נסיבות, נסע המתלונן בקו 25 של אגד, בעוד שהנאשם יחד עם האחר נסעו ברכבו של הנאשם. הנאשם עצר את רכבו באמצע הדרך. המתלונן ירד מהאוטובוס כדי לבדוק מדוע עצר הנאשם את רכבו, ודפק על חלון הרכב בחוזקה. בתגובה, יצאו הנאשם והאחר מרכבם, היכו את המתלונן ודחפו אותו. המתלונן נדחף לאחור ופגע בגדר שהייתה במקום. כתוצאה מכך, נגרמה למתלונן נפיחות בברכו. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט השלום לא מצא מקום לסטייה ממתחם הענישה וגזר על הנאשם, נשוי ואב ל-2 ילדים קטנים, שהודה במיוחס לו אף כי הודאתו הייתה אמביוולנטית, תוך התחשבות בחלוק הזמן והעדר פתיחת תיקים נוספים כנגדו, 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

20. ת"פ (תל-אביב) 56675-11-18 מדינת ישראל נ' ברו (3.5.2021) - הנאשם בעל הרשעה קודמת, הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלונן שרכב על אופניו הבחין ברכב הנוסע לאחור והחל צועק לעברו. בהמשך, יצא הנאשם מחנות למשקאות אליו הצטרפו שניים אחרים, רצו אל עבר המתלונן ושאלו מדוע הוא צועק. המתלונן השיב את שאירע, או אז, תקף אותו הנאשם ביחד עם אחר שרץ לעברו, בעט באופניו ודחפו לכיוון פלג גופו העליון, כך שהמתלונן נפל על הארץ ונחבל. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות המטומה תת עורית, מבחנה גרמי וקו שבר בעצם הזיגומה בפניו ושריטות בצד ימין והגבלה בתנועות שורש כף יד ימין. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות הכוללים הפעלת מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים.

21. ת"פ (תל-אביב) 47160-01-16 מדינת ישראל נ' קונסטנטינוב (7.9.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, פריצה לרכב וחבלה במזיד ברכב. על רקע החשד כי המתלוננים פגעו ברכבו, הנאשם פרץ לרכבם של המתלוננים, פתח את דלת הרכב, ובהמשך בעט שהגיעו המתלוננים אל הרכב, הטיח בהם הנאשם כי שרטו את רכבו ודרש מהם שישלמו לו ₪500 בגין כך. המתלוננים עמדו על כך שלא

שרטו את רכב הנאשם וכי לא ישלמו לו. בתגובה, שרט הנאשם את מכסה מנוע רכבם של המתלוננים באמצעות מפתח והמתלוננים גידפו אותו על כך. בשלב זה הוציא הנאשם מוט ברזל מרכבו, רץ לעבר המתלוננים תוך הנפת המוט ותקף אחד מהם בכך שהלם בידו באמצעות המוט וגרם לו להמטומה בזרועו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

22. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה אומר כי הצדדים הציגו פסקי דין שיש בהם לתמוך בעתירתם לקביעת המתחם. מטבע הדברים המאשימה הגישה מקרים חמורים יותר ובהם החבלות שנגרמו חמורות בהרבה. לדוגמה: ע"פ 27630-05-12 שי בן ארי נ' מדינת ישראל (20.12.2012) - הנאשם הכה בראשו של המתלון מאחור והמשיך להכותו ולבעוט בו בכל חלק גופו, המתלון נפל על המדרגות ודם ניגר ממנו. נגרמו למתלון חבלות חמורות בירכו הימנית, חתך בעפעף עין שמאל, סימני חבה סביב שתי עיניו וסנטרו, כאבים בכל גופו; ת.פ. 17042-04-16 מדינת ישראל נ' מוחמד פאדל (31.1.2017) - כתוצאה מהתקיפה נשברה רגלו של המתלון והוא נזקק לניתוח ושיקום ארוך בבית לוויןשטיין; ת.פ. 46324-03-14 מדינת ישראל נ' האיל שאמי (13.3.2016) - למתלון נגרמה חבלה חמורה בדמות שבר פתוח בראש עם מעורבות של בסיס הגולגולת והוא טופל בבית החולים במחלקת טיפול נמרץ אגב הרדמה והנשמה. ומן העבר השני הציגה ההגנה את ת.פ. 2546-08-19 מדינת ישראל נ' טביבי (25.10.2021), אך הוא אינו עוסק בעבירות אלימות על רקע סכסוך בכביש וממילא דובר שם על מכת אגרוף אחת ויחידה ולא כבעניינו תקיפה מתמשכת.

23. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה.

24. בהכרעת הדין פורטו בהרחבה הרקע והנסיבות עליהם נסוב כתב האישום, הראיות והנימוקים אשר היוו את הבסיס להרשעתו של הנאשם. מפאת חשיבותם של הדברים לקביעת המתחם ובהמשך גם לגזירת הדין, ארחיב מעבר למקובל. נזכיר כי בקביעת המתחם בית המשפט נדרש לנסיבות המקרה בכללותן כפי שהוכחו בפניו והוא איננו מוגבל לעובדות כתב האישום כפי שנהוג ומקובל כאשר ניתנת הודאת נאשם מבלי שנשמעו ראיות.

25. התנהגותו של הנאשם במקרה דנן, היא התנהגות מסוכנת, בריונית ומחייבת גינוי וזאת משום חוסר הפרופורציה בין התוצאה של המעשים ובין הגורם למעשים. וויכוח על עניין פעוט, על רקע השימוש בנתיב התחבורה. הנאשם והמתלון נסעו זה לצד זה בכביש, כל אחד מהם סבר כי האחר התגרה בו וסיכן אותו בנהיגתו. ובזמן שהשניים נעצרו למופע אור אדום ברמזור יצא המתלון מרכבו וניגש לרכבו של הנאשם, במטרה לברר עמו את פשר מעשיו. המתלון אכן היה כועס ועצבני והוא גם קילל את הנאשם. אבל במקום לפתור את הסכסוך בדרכי שלום, הגיב הנאשם באופן חריג ויוצא דופן ומצא לנכון לצאת מרכבו, כשפניו למלחמה. הוא אגרף את ידו והוא כיוון אותה לאזור רגיש בפניו של הנאשם וחבל בו בעוצמה שהובילה לנפילתו של המתלון אפיים ארצה. הנאשם לא מצא להסתפק במעשה זה אלא להמשיך לכלות את זעמו במתלון ולחבוט בו, בעודו שרוע על הקרקע מנוע מלהגיב או לתקוף בחזרה. לא זו בלבד, שהנאשם תקף את המתלון ראשון, אלא הוא היחידי שתקף. ולמותר לשוב ולציין כי על גופו של הנאשם לא

נותר אפילו לא סימן חבלה אחד.

26. הנאשם שב וחזר על כך שמעשיו חוסים תחת סייג של הגנה עצמית. הטענה נדחתה בהכרעת הדין, שם נקבע כי המרחק בין מעשיו של הנאשם ובין הגנה עצמית רחוק שנות אור. לא זו בלבד, שאין זה ראוי להעלות בשלב זה טענה שנדחתה בהכרעת דין מנומקת, הרי בהינתן העובדה כי הנאשם בעבר חווה על בשרו זרוע אלימה ובהיותו מודע היטב להשלכות מרחיקות לכת של מעשים אלימים הדעת נותנת שהיה פועל למנוע פגיעה בזולת ומנסה ליישב את המחלוקת בצורה תרבותית ומכובדת. אלא שהנאשם באובדן שליטה בחר לנקוט בדרך אלימה ואסורה ובאדישות מוחלטת לתוצאות מעשיו ולהשלכותיהם.

27. מהמסכת הראייתית כפי שנפרשה בהכרעת הדין עולה כי הנאשם התנהג באימפולסיביות ופעל מתוך זעם ועלבון. הוא ביקש במעשיו לחנך וללמד את המתלונן לקח "שידע שלא כולם פראירים בכביש" והוא גם עשה זאת מכיוון שהוא אינו יכול לעבור לסדר היום כאשר מושמעות באוזניו אמירות שיש בהן לפגוע בכבודה של אמו. מבחינתו פגיעה בכבוד משמעה חציית גבול המחייבת תגובה הולמת. "אצלנו אימא זה קדוש, לא עשיתי חשבון, אם מישהו נוגע בכבוד של אימא שלי אני לא יכול לעבור על זה" (וראה לדוגמה סעיף 38 להכרעת הדין). הרי אם כן, בבסיס מעשיו של הנאשם עומדים, אגו כבוד ומנטליות, לא הגנה עצמית.

28. הנאשם הסב במעשיו כאב וסבל למתלונן, וגרם לחבלה חמורה בדמות שבר ללא תזוזה בגשר האף, לנפיחות בברך ולשריטות בידו (ת/4, ת/12, ת/16-17). למרבה המזל, שוטר שעבר באקראי הבחין במתרחש בצד הדרך ומנע מהנאשם להמשיך ולהפליא במתלונן מכותיו. אלמלא כן, הנזק שעלול היה להיגרם היה חמור בהרבה. מעבר לתוצאה החבלתית שנגרמה למתלונן שעם השלכותיה ניכר כי מתמודד עד היום הרי נפגעה גם תחושת המוגנות והביטחון.

29. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם הענישה 10-24 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

קביעת עונשו של הנאשם

30. הצדדים לא טענו, ובצדק, לקיומן של נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם (לקולה או לחומרה). לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40יא' לחוק העונשין) כדלקמן:

31. הנאשם יליד 1975 יליד אזיברג'אן נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי 6-17, מתגורר בחולון עובד מזה כ-4 שנים בחברת שמירה ג'נרל מוטורס בהרצליה. לפני מספר שנים חווה טראומה קשה כאשר נפל קורבן לאליומות והותקף באופן ברוטלי באמצעות מוט ברזל, רגלו נשברה, עבר ניתוח ונזקק לשיקום רב תחומי וכן קיבל תמיכה נפשית (טענ/1 - טענ/2). הוא נמצא במעקב אורתופדי בשל פריצת דיסק וסובל מכאבים כרוניים וכיום נוטל טיפול תרופתי

עמוד 7

ומשתמש בקאנביס רפואי להקלת מכאוביו.

32. ככלל, גילו של נאשם והעדר הרשעות קודמות מהווים שיקולים להקלה בעונש בגדרי המתחם. עם זאת, ומשום שאליומות בכבישים מבוצעת לרוב על ידי אנשים לכאורה נורמטיביים שאין לחובתם הרשעות קודמות, אשר מאבדים שליטה על מעשיהם והם אדישים לנזק שעלול להיגרם ממעשיהם, הרי המשקל שיש להעניק לנתונים אלו מוגבל מזה שניתן בגזירת הדין בעבירות אחרות ויש לאזנם אל מול האינטרס הציבורי במובנו הרחב. ואין צורך לשוב ולחזור על האינטרס הציבורי המובהק במיגור תופעת האלימות בנתיבי התחבורה.

33. הנאשם שלפני הוא לכאורה אדם נורמטיבי, איש משפחה. לאורך המשפט ניסה להציג את עצמו כמי שהאירוע הוא חריג באורח חייו וגם ניסה לקשור את המעשים האלימים לאירוע הטראומטי אותו חווה לפני כמה שנים. אינני מקלה ראש באירוע טראומטי זה ובהשפעתו על הנאשם. עם זאת, כפי שצינתי גם בהכרעת הדין לא התרשמתי כי האירועים קשורים זה בזה.

34. ממכלול הנתונים עולה כי הנאשם מאופיין בדפוסים אימפולסיביים ואלימים. הדבר בא לידי ביטוי בקלות הבלתי נסבלת בה מצא הנאשם לפתור את הקונפליקט בדרך אלימה ורק משום שאחר נהג בדרך באופן שלא נשא חן בעיניו ומשום שחוזה תחושת השפלה ועלבון כשפגעו בכבודה של אמו. והדבר גם בא לידי ביטוי בהתקף הזעם ובהכאתו של אדם נעדר יכולת להתגונן.

35. גם היום בחלוף שנתיים וקצת מיום האירוע הנאשם מתבצר בעמדה קורבנית ומתקשה לראות את החלקים האלימים והתוקפניים בדפוסיו אישיותו כפי שבאו לידי ביטוי בהתנהגותו הכוחנית והפוגענית כלפי המתלונן. ניכר כי מרוכז בעצמו מבלי שיש ביכולתו לראות את חומרת מעשיו ותוצאותיהם. הנאשם לא הביע צער על הנזקים שהסבו מעשיו למתלונן והוא לא הביע אמפטיה ולו מינימלית לפגיעה בו, גם לא בדברו האחרון. ניכר כי הנאשם ממוקד במחיר האישי שנאלץ לשלם בעקבות המקרה, רעייתו מצדדת בחפותו ומעניקה לו תמיכה בלתי מסויגת. נתונים אלו מעלים חשש כבד כי בעימותים עתידיים ישוב לנהוג באלימות.

36. כאן המקום לציין כי בקשת ההגנה לקבלת תסקיר שירות מבחן שיתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם ויעביר המלצותיו לבית המשפט, נדחתה. כידוע, אין לנאשם זכות קנויה שייערך בעניינו תסקיר ובית המשפט אינו מחויב בקבלת תסקיר בטרם יגזור את הדין אלא באותם המקרים המנויים בחוק. ההחלטה האם להפנות נאשם לשירות המבחן נתונה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטי. וראו בעניין זה רע"פ 5216/20 אלעקם נ' מדינת ישראל (6.8.2020); ורע"פ 8722/15 תבנאס נ' מדינת ישראל (21.12.2015). כפי שצינתי בהחלטות קודמות, קבלת אחריות על המעשים והפנמת הפסול בהם הם צעדים הכרחיים לכל הליך שיקומי. וכאשר בקשה מעין זו נובעת אך ורק מחשש מתוצאות ההליך המשפטי מבלי שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו ומבקש בכנות ובתמים להשתלב בהליך טיפולי אין כל תוחלת להליך מעין זה.

37. הנאשם ניהל את המשפט עד תומו ללא נטילת אחריות. זוהי כמובן זכות שבדין, ואין בכך, כדי להביא להחמרה בעונשו, אך לבטח הנאשם לא יהיה זכאי להקלה הניתנת למי שמודה, מייתר את הצורך בשמיעת עדויות,

מכה על חטא ומביע חרטה ועושה ככל יכולתו לכפר על מעשיו הרעים ותוצאותיהם (ראו לדוגמה: ע"פ 930/22 אוסמה חטיב נ' מדינת ישראל סעיף 25 (13.7.2022)).

38. באשר לפיצוי. כידוע, יכולתו הכלכלית של נאשם אינה שיקול לצורך קביעת שיעור הפיצוי. מידת הפיצוי נקבעת בהתאם לעבירות ונסיבות ביצוען, הנזק שנגרם לנפגע העבירה. שיעור הפיצוי בהליך פלילי הוא סמלי ונועד ליתן סעד מהיר ויעיל למי שניזוק ממעשי העבירה, ולבטח איננו ממצה את הסעדים בהן עשוי לזכות נפגע העבירה בהליך אזרחי, כמובן מבלי להביע עמדה לגופו של עניין.

39. לסיכום: מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה עליהם. זהו המקרה לטעמי בו יש ליישם את המדיניות המחמירה אותה התווה בית המשפט העליון ועל הענישה לשקף מסר ברור לא רק לנאשם שנותן את הדין אלא גם לרבים אחרים אשר עלולים לחטוא כשם שחטא הנאשם ולסבור שאלימות היא הדרך לפתרון סכסוכים ומחלוקות. ולמען ידע מי שיכביד ידו על הזולת כי עלול לשלם על כך באובדן חירותו לזמן ממושך. לא גיל ולא העדר הרשעות קודמות יהוו חסינות מפני מאסר. ואם מצאתי שלא למצות עם הנאשם את הדין, הרי זה משום הפגיעה הקשה הצפויה מן העונש, שכן לא זו בלבד שלא נאסר מעולם, אלא גם לא עמד לדין.

תוצאה

40. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 19.2.2023 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ובצירוף העתק גזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שירות בתי הסוהר בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336;

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים;

ד. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.2023 ובכל ראשון לחודש לאחריו. לא ישולם תשלום אחד, יועמד כל הסכום לפירעון מיד;

ה. פיצוי למתלונן 5,000 ₪ אשר ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2023 ובכל ראשון לחודש לאחריו. לא ישולם תשלום אחד במועדו, תועמד יתרת הסכום לפירעון מיד;

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, במעמד הצדדים.